

saa kun til Ændringsforslagene Nr. 2, 4 og 5, idet jeg for Nr. 9's Vedkommende, som sagt, ganske maa henstille til Tinget, om det vil vedtage det eller ikke.

Ordføreren (*Svend Høgsbro*): Jeg takker det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) for alt det Hensyn, han mente at skylde mig som Ordfører. Jeg er nu imidlertid ikke saa ømskindet, som det ærede Medlem gik ud fra, og jeg kan i alt Fald godt taale lidt Polemik om de Spørgsmaal, som her ligge os imellem. De ere jo ikke af en saadan Natur, at jeg føler mig opfordret til at komme meget højt op i den Anledning, selv om jeg unægtelig sætter Pris paa at værne om mit Navn. Det er jo i og for sig en ærlig Sag, ligesom det er forstaaeligt, at jeg med det samme gerne vil hjælpe dem, der ere i samme Stilling som jeg. Det forekommer mig ikke, at de Angreb, der ere rettede mod vort Forslag, have ramt. Tværtimod synes det mig, at de fleste af dem skød forbi. Vort Forslag gaar jo, som jeg før udviklede, i Hovedsagen ud paa at udjevne Forskellen mellem a og b i § 2 L, og kun derpaa, og det er det, man har overset. Thi naar man altsaa vil angribe os for al den Vilkaarlighed, der vil komme frem, naar man skal til at skelne mellem de Navne, der maa beskyttes, og dem, der ikke maa beskyttes, saa er det samme jo til Stede i b., som man selv vil stemme for. . . . (*Oscar Hansen*: Ikke i a.) . . . Nej, ikke i a., men det er altsaa kun en Forskel, man vil udjevne, saa de Angreb, man retter mod os, rammer i alt Fald det samme, som man selv vil stemme for under b. Det glæder mig, at det ærede Medlem vil indrømme det. . . . (*Oscar Hansen*: Nej.) . . . Ja, saa fastholder jeg alligevel, at der kan efter min Mening ikke være Tvivl om, at de Argumenter, der fremføres om Vilkaarlighed, lige saa fuldt ramme b. som a., lige saa fuldt ramme de andre Navne som vort Forslag om Stednavne. Hvem der kommer med paa den Fortegnelse, der nu staar i Forslaget under b., og hvem der ikke kommer med, bliver ligesaa fuldt en Skønssag, som hvem, der efter vort Forslag skal tages med paa Listen over forbudne Navne, og hvem der ikke skal det. Man siger, at dette Udtryk: „Enkelte Slægter“ er saa vag en Betegnelse. Men er da Udtrykket: „Berettigede Navneinteresser“ mere bestemt? Det kan da umuligt være vagere og mere ubestemt. Og det stemmer det ærede Medlem for Mid-

delfart (Lohmann) og det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen) for, men de finde, at det, vi foreslaa, er alt for ubestemt. Der er her en Selvmodsigelse i de Herrers Standpunkt, som de ville have ondt ved at komme fra. Naar jeg spørger, hvorfor man skal have Lov at kalde sig Stenstrup, Marstrand, Ørbæk, Glud eller hvad det nu er, hvorfor enhver uden Hensyn til, hvor i Danmark han bor, skal have Lov til at tage et hvilket som helst af disse nordiske Stednavne, medens man derimod ikke har Lov at kalde sig Kvist, Krog, Rod, Blad osv., naar jeg spørger: Hvorfor skal der være den Forskel, saa have de ærede Medlemmer ikke andet at svare, eller de have i alt Fald ikke svaret andet end det, som det ærede Medlem for Valby sagde om Saltum. Lad os saa se lidt paa Saltum og paa de stakkels Folk, som ikke have Lov at tage Navnet Saltum, fordi der har været en Distriktslæge der oppe, som har taget det Navn og ladet sine Børn faa det. Saa maa det ærede Medlem indrømme, at selv om denne Distriktslæge er saa heldig, fordi han er bleven Generaltolddirektør eller hvad det nu var, at faa sit Navn paa Listen, som vi foreslaa, saa kunne dog derfor godt de gode Bønder og Husmænd, som bo i Saltum, faa Lov at hedde det. Det kunne de godt, det maa det ærede Medlem indrømme. Ja, siger han, men de skulle betale for det. Nej, det skulle de ikke, thi de kunne faa det ved kongelig Bevilling uden Betaling. Ja, siger det ærede Medlem, naar de hedde noget med „sen“. Nej, ogsaa naar de ikke hedde noget med „sen“, thi der staar udtrykkelig i § 8, at naar de ere uformuende, kunne de faa det uden Gebyr. Tilbage blive da kun de velhavende Folk i Saltum, som ikke hedde noget med „sen“. Ville de have dette Navn, maa de ganske vist betale 30 Kr. for det. Det er det hele. Men det er jo heller ikke dem, vi ville forhindre i at faa det. Det er dem, der tage det rent paa maa og faa, maaske netop for at drille denne Distriktslæge, der i Forvejen hedder Saltum. Det var jo interessante Oplysninger, vi der fik fra Ministerens Side om, at man dog i Justitsministeriet indlader sig paa at skønne noget over, hvad Motiverne ere til, at en eller anden kommer og søger om at faa et Stednavn. Det viser sig da altsaa, at man ikke saadan ganske uden Undersøgelse giver vedkommende Bevillingen, blot fordi det er et Stednavn, han søger om. Hvis man faar Indtryk af, at han gør det for at drille en